

2. Колот А.М. До проблеми розвитку теорії розподільчих відносин / А.М. Колот // Україна: аспекти праці. — 2008. — № 8. — С. 3–11.
3. Економіка праці та соціально-трудові відносини: підручник / [А. М. Колот, О. А.Грішнова, О. О. Герасименко та інші]; за наук. ред.д-ра екон. наук. проф. А.М. Колота. — К. : КНЕУ, 2009. — 711 с.
4. Майтленд Р. Преданность работников в Европе: характеристики, причины и последствия / Р. Майтленд // Персонал-Микс. — 2003. — № 6. — С. 116–117.
5. Митрофанова Е. А. Формирование мотивационного профиля банковского персонала на основе результатов социологических исследований / Е. А. Митрофанова, Д. В. Космачев // Оперативное управление и стратегический менеджмент в коммерческом банке. — № 1. — 2005.
6. Муровайко М. Мотиватор / М. Муровайко // Бізнес. — 2005. — № 46. — С. 62–64.
7. Колот А.М. Організаційно-економічний механізм регулювання заробітної плати і шляхи його вдосконалення (на матеріалах промислових підприємств України). — Автореф. дис... док. екон. наук: 08.06.01 / Київський національний економічний університет: м. Київ, 1998. — 36 с.

References

1. Ereskovskiy, A. and Kruzhkova, O. (2006). “Talent and salary. The worse your talent work, the more you will have to pay him”, Bankovskiy Menedzhment, no 12, pp. 32–34.
2. Kolot, A.M. (2008). “To the problem of the development of the theory of distributive relations”, Ukrayina: aspekty` praci. — no. 8. — S. 3-11.
3. Kolot, A.M., Hrishnova, O. A., Herasymenko, O. O. and others(2009), Ekonomika pratsi ta sotsial'no-trudovi vidnosyny [Labor Economics and Social-Labor Relations], KNEU, Kyiv, Ukraine.
4. Maytlend, R. (2003). “Fidelity employees in Europe: characteristics, causes and consequences”, Personal-Miks, no 4(17), pp. 112–113.
5. Mitrofanova, E.A. Kosmachev, D.V. (2005). “Formation of the motivational profile of bank staff on the basis of sociological research”, Operativnoe upravlenie i strategicheskii menedzhment v kommercheskom banke, no 1(23), pp. 119–126.
6. Murovayko, M. (2005). “Motivator”, Biznes, no 46, pp. 62–64.

Стаття надійшла до редакції 17.06.2016 р.

УДК 37.015.6

Захарова О.В.

д-р екон. наук, проф.,
професор кафедри менеджменту
Черкаського державного технологічного університету
okcana1976@list.ru

Подлужна Н.О.

канд. екон. наук, доц.,
в.о. зав. кафедри управління персоналом та економіки праці
ДВНЗ «Донецький національний технологічний університет»
natalka1977@mail.ru

Захарова О.В.

д-р. екон. наук, проф.,
професор кафедри менеджмента
Черкаского государственного технологического университета

Подлужная Н.А.

канд. экон. наук, доц.,

и.о. зав. кафедры управления персоналом и экономики труда
ГВУЗ «Донецкий национальный технологический университет»

Zakharova O.V.

Doctor of economics, Professor of Department of Management
Cherkasy State Technological University

Podluzhna N.O.

Candidate of economics, Associate Professor, Acting Head.
Department of Personnel Management and Labour Economics
Donetsk National Technical University

СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ПІДХОДІВ ДО ОЦІНКИ СТУПЕНЯ ДОСЯГНЕННЯ ЕКОНОМІКОЮ КРАЇНИ СТАНУ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ

СИСТЕМАТИЗАЦИЯ ПОДХОДОВ К ОЦЕНКЕ СТЕПЕНИ ДОСТИЖЕНИЯ ЭКОНОМИКОЙ СТРАНЫ СОСТОЯНИЯ ЭКОНОМИКИ ЗНАНИЙ

SYSTEMATIZE APPROACHES TO ASSESSING THE DEGREE OF ACHIEVEMENT COUNTRY ECONOMY OF KNOWLEDGE ECONOMY

У статті систематизовано підходи щодо оцінки ступеня досягнення економікою країни стану економіки знань, виявлено їх спорідненість та взаємозв'язок. Визначено переваги та недоліки основних методик оцінки економіки знань. Запропоновано класифікацію проблем, які властиві кількісній оцінці стану економіки знань на макрорівні.

В статье систематизированы подходы к оценке степени достижения экономикой страны состояния экономики знаний, выявлены их единство и взаимосвязь. Определены преимущества и недостатки основных методик оценки экономики знаний. Предложена классификация проблем, которые присущи количественной оценке состояния экономики знаний на макроуровне.

The article is to systematize approaches to assess the degree of achievement of the country's economy the economy of knowledge, revealing their relationship and relationship. Advantages and disadvantages of the main methods of evaluation of the knowledge economy. The classification of problems that are inherent in the quantitative assessment of the knowledge economy at the macro level. Scientific novelty of the research is the further development of classification problems when assessing the degree of achievement of the knowledge economy, and systematization of approaches to assess the degree of achievement of the country's economy the economy of knowledge. Further studies will be used for analysis of the knowledge economy in Ukraine with the peculiarities of its economic and social development.

Ключові слова. Економіка знань, оцінка, індекс, методика, показники, інформація.

Ключевые слова. Экономика знаний, оценка, индекс, методика, показатели, информация.

Key words. Knowledge economy, the evaluation, index, methodology, metrics, information.

Вступ. Пріоритетним напрямом сучасних наукових досліджень на макроекономічному рівні є широке коло питань щодо обґрунтування можливостей і

конкретизації шляхів досягнення стану економіки знань, як вищого етапу розвитку економіки країни інноваційного типу, що у світових наукових колах за змістом прирівнюється до сталого економічного зростання. З цією метою мають бути створеними методологічні засади формування економіки знань і розроблено організаційно-економічні заходи щодо прискорення швидкості просування до такої економіки. Важливим завданням при цьому є визначення орієнтирів і координат у такому просуванні, що може бути здійснено завдяки використанню дієвої комплексної методики оцінки ступеня досягнення стану економіки знань на основі аналізу досягнутих значень ключових індикаторів розвитку економіки країни, використання якої дозволило б вчасно приймати обґрунтовані управлінські рішення та оперативно коригувати їх у разі нагальної потреби.

Дослідженню теоретико-методологічних основ економіки знань присвячено праці багатьох зарубіжних і українських науковців. Формування теоретичних основ і визначення економічної природи досліджуваного явища слід пов'язувати з працями Д. Белла [3], Дж.Х. Гилморта, Т. Давенпорта [20], П. Дасгупта та П. Девіда [19], П. Друкера [5], Ф. Махлупа [10], І. Нонака [21], Дж.Б. Пайна [22] та Ф. Хайєка [16]. Українські науковці продовжують ці дослідження, акцентуючи основну увагу на особливостях української економічної політики. Так, Ю. Іванов досліджує перспективи розвитку економіки знань в Україні та узагальнює її сучасне розуміння [6], В. Геєць розглядає економіку знань як підґрунтя та головну складову «інноваційної економіки» [4], Ю. Бажал досліджує теорію і практику розбудови економіки знань [1]. Праці І. Каленюк, О. Кукліна, О. Пашенко та Л. Яковенко присвячено методології формування системи вищої освіти, здатної забезпечити потреби економіки знань [14; 18].

До основних методик, що використовуються для оцінки економіки знань на макроекономічному рівні, слід віднести:

- 1) методологію оцінки економіки знань, розроблену фахівцями програми «Знання для розвитку» Світового банку, яку засновано на розрахунку комплексного показника індексу економіки знань [15];
- 2) методику оцінки готовності країни до становлення економіки, заснованої на знаннях, запропоновану Європейською Економічною Комісією ООН, що передбачає розрахунок глобального індексу економіки знань [9];
- 3) методику визначення місця країни в розвитку суспільства знань, розроблену Департаментом економічного і соціального розвитку Секретаріату ООН, що передбачає розрахунок індексу розвитку суспільства знань [15];
- 4) комплекс індикаторів оцінки економіки знань, що базується на витратах на виробництво знань [13];
- 5) комплекс індикаторів оцінки економіки знань, заснований на визначенні ринкової вартості проданих знань [17].

Водночас, різноманіття наявних підходів щодо оцінки ступеня досягнення країною стану економіки знань не дає цілісного уявлення про перспективні напрями й тенденції розвитку її економіки, наявні сильні та слабкі боки, не дозволяє здійснити обґрунтоване порівняння з іншими країнами з урахуванням національних факторів, а отже не дає можливості визначення результативної стратегії її подальшого розвитку. До того ж різноманіття підходів оцінки, відсутність їх систематизації та структурування на різних рівнях управління призводить до невизначеності стратегічних орієнтирів розвитку держави. Отже, існує нагальна потреба у систематизації

існуючих підходів до кількісної оцінки ступеня досягнення економікою країни стану економіки знань, чому і присвячено дану статтю.

Постановка завдання. Метою статті є систематизація підходів до оцінки ступеня досягнення економікою країни стану економіки знань, виявлення їх спорідненості та взаємозв'язку.

Результати дослідження. Більшість авторів, що займаються проблемами оцінки економіки знань стикаються з певними проблемами, що виникають на цьому шляху. Так, праці В. Лукьянова та О. Новодон, Л. Батракової, Л. Федулової, Е. Лобзи присвячено аналізу достатності наявних систем показників, що використовуються для оцінки економіки знань [2; 8; 9; 15]. Л. Пипія та О. Минаєва визначають переваги та недоліки діючих систем оцінки економіки знань [11; 13]. І. Золотих наводить критичний аналіз існуючих методів вимірювання та методик розрахунку параметрів економіки знань в розвинених країнах [7].

Детальніший аналіз наявних у світовій практиці методик оцінки ступеня досягнення країною стану економіки знань дозволив виявити значну їх кількість, яку можна класифікувати на три основні великі групи: методологічні складності та неточності, складності використання отриманих результатів оцінки та складність доступу до об'єктивної і вичерпної інформації. Кожна група, у свою чергу, складається з конкретних проблем (рис. 1).

Рис. 1. Класифікація проблем, що виникають при здійсненні оцінки ступеня досягнення країною економіки знань

Прагнення до подолання або усунення перелічених і систематизованих проблем має надати можливість наблизитися до формулювання принципів побудови результативної методики оцінки ступеня досягнення країною стану економіки знань, заснованої на виконанні вимог достатності, об'єктивності, ефективності, комплексності й своєчасності. Формулювання таких принципів має бути спрямовано на забезпечення дієвості методик, закладених у основу моніторингу досягнутого країною соціально-економічного стану розвитку, а тому доцільно завчасно визначити і врахувати всі позитивні та негативні боки наявних методик оцінки ступеня досягнення країною стану економіки знань (табл. 1). Поєднання у подальшому позитивних аспектів та усунення негативних боків буде сприяти досягненню синергетичного ефекту.

Висновки. Для того, щоб визначити ступінь глибини проблем, що супроводжують економіку певної країни на шляху до досягнення стану економіки знань, необхідно здійснювати моніторинг оцінки її стану в різні моменти часу і прогнозувати конкретні етапи розвитку економіки знань. Використання для цього однієї або одночасно кількох описаних методик дозволить здійснити об'єктивну оцінку інноваційного потенціалу країни, її конкурентних переваг і майбутніх перспектив розвитку. При цьому системи індикаторів виступають як інструменти визначення векторів і динаміки руху до поставленої мети, відіграють важливу роль у русі до економіки знань і являються обов'язковим елементом ефективної державної політики. Саме тому подальші дослідження мають бути спрямованими на удосконалення наявних методик оцінки, їх адаптація до умов функціонування економіки України.

Таблиця 1

АНАЛІЗ НАЙПОШИРЕНІШИХ МЕТОДИК ОЦІНКИ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ

Види методів оцінки	Сутність	Переваги	Недоліки
1	2	3	4
Методологія оцінки економіки знань, розроблена фахівцями програми «Знання для розвитку» Світового банку	Передбачає розрахунок <i>індексу економіки знань</i>, який формується на основі комплексу індикаторів, що містить біля 148 кількісних і якісних показників (їх склад постійно уточнюється), які характеризують такі сфери: 1. Економічні стимули і інституційний режим. 2. Освічена та кваліфікована робоча сила (освіта і людські ресурси). 3. Ефективна інноваційна система. 4. Сучасна інформаційна інфраструктура	1. Допомогає країнам-партнерам виявляти їх сильні і слабкі сторони порівняно з іншими країнами. 2. Корисна для ідентифікації проблем і можливостей, з якими країни можуть стикатися, а там, де це необхідно, – фокусувати увагу або планувати нові інвестиції. 3. Дозволяє визначити проблеми, які виникають у країні під час переходу до економіки знань. 4. Дає можливість порівнювати окремі показники інших країн за шкалою від нуля (низького показника) до десяти (вищого)	1. Непридатна для оцінки динаміки розвитку однієї країни. Використовується тільки порівняно з іншими країнами. 2. Фокусування виключно на розвитку чотирьох областей економік знань, але перехід до становлення економіки знань вимагає розробки довгострокових стратегій, які можуть бути реалізовані поза їх межами. 3. Вибір показників, що входять до складу інтегрального індексу, їх обґрунтування, а також визначення і обґрунтування ваг, з якими приватні показники увійдуть в інтегральний, має здебільшого суб'єктивний характер [2]. 4. Не враховує культурних традицій й особливостей ментальності суспільства, тому індекс не можна використовувати як абсолютний орієнтир для остаточного прийняття рішень й окреслення стратегії змін [12]
Методика оцінки готовності країни до становлення економіки, заснованої на знаннях, запропонована Європейською Економічною Комісією ООН	Передбачає розрахунок <i>глобального індексу економіки знань</i>, що складається з трьох підіндексів: - технологічного; - державно-інституційного; - макроекономічного середовища	1. <i>Глобальний індекс економіки знань</i> являє собою вимірник ступеня підготовленості держав до широкомасштабного використання ІКТ для розвитку. 2. Він дозволяє визначити зони відставання держав у використанні ІКТ. 3. Оцінює сформовані умови для розвитку інформаційного суспільства	1. Зосередження уваги лише на області інформаційно-комунікаційних технологій, хоча економіка знань формується за рахунок й інших компонентів. 2. Використання даних опитувань і обстежень пов'язано з рядом виникаючих труднощів (пошук кваліфікованих експертів, організація їх роботи, значні фінансові витрати), а отримані результати носять певний відсоток суб'єктивності

1	2	3	4
Методика визначення місця країни в розвитку суспільства знань, розроблену Департаментом економічного і соціального розвитку Секретаріату ООН	Передбачає розрахунок <i>індексу розвитку суспільства знань</i>, який формується на основі даних: 1. Активи — середній термін навчання в школі, частка молоді, розвиток інформаційних засобів. 2. Супутні фактори, що сприяють розвитку і наближенню країни до суспільства знань — витрати на НДДКР, державні витрати на освіту, охорону здоров'я в структурі державного бюджету, витрати на оборону, кількість учнів на одного вчителя, свобода суспільства від корупції. 3. Фактори, що стримують розвиток суспільства знань — дитяча смертність, нерівність у розподілі доходів, субсидії для захисту окремих територій, викиди CO₂ на одного жителя	Джерелом комплексу індикаторів оцінки економіки знань служать дані, які широко використовуються в статистичній практиці, доступ до них є більш простим і можуть бути використані будь-які методики для обробки інформації	1. Вибір показників, які формують індекс розвитку суспільства знань, їх обґрунтування, а також визначення і обґрунтування ваг, з якими приватні показники увійдуть в інтегральний, має суб'єктивний характер. 2. Фокусування виключно на розвитку трьох груп показників економіки знань, але перехід до становлення економіки знань вимагає розробки стратегій, які можуть бути реалізовані поза їх межами
Комплекс індикаторів оцінки економіки знань, що базується на витратах на виробництво знань	Джерелом для комплексу індикаторів оцінки економіки знань служать статистичні показники науки й інновацій, патентної статистики та статистики технологічного обміну. За методикою до основних показників відносять: - витрати на дослідження і розробки; - показники кадрового потенціалу науки; - показники об'єктів інтелектуальної власності — патентів, винаходів, промислових зразків; - дані балансу платежів за покупку або продаж технологій	Джерелом комплексу індикаторів оцінки економіки знань служать дані, які широко використовуються в статистичній практиці, а отже доступ до них є більш простим і можуть бути використані будь-які методики для обробки інформації	1. Залишається певна частка умовності при використанні показників в оцінці ресурсів, що витрачаються на виробництво знань. 2. За межами кількісних оцінок залишаються створені в наукових організаціях дослідні заділи, які знайшли відображення в публікаціях та інших об'єктах інтелектуальної власності, а також неформальні зв'язки і взаємодії між дослідниками, накопичений індивідуальний досвід й інші форми неявного знання. 3. Невизначеність традиційних статистичних показників для незалежних дослідницьких структур, малих інноваційних підприємств, дрібних компаній, що працюють в інноваційній інфраструктурі. 4. Витратний метод не дозволяє оцінити значимість ризиків, які обумовлені тривалістю процесу впровадження нових знань в дієві виробничі процеси

Література

1. *Бажал Ю.М.* Знаннєва економіка — економіка конкурентоспроможності / Ю.М. Бажал // Інформаційне суспільство. Шлях України. — К.: Бібліотека інформаційного суспільства, 2004. — С. 219–224.
2. *Батракова Л.Г.* Показатели развития экономики знаний / Л.Г. Батракова // Ярославский педагогический вестник. — 2012 — № 2. — Том I. (Гуманитарные науки) [Электронный ресурс]. — Режим доступа: http://vestnik.yspu.org/releases/2012_2g/24.pdf.
3. *Белл Д.* Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования: Перевод с англ. / Д. Белл. — М.: Academia, 1999. — 956 с.
4. *Геєць В.М.* Інноваційні перспективи України / В.М. Геєць, В.П. Семиноженко. — Харків: Константа, 2006. — 272 с.
5. *Друкер П.Ф.* Эпоха разрыва: ориентиры для нашего меняющегося общества / П.Ф. Друкер. — М.: Вильямс И.Д., 2007. — 336 с.
6. *Іванов Ю.Б.* Розвиток регіонів України в умовах формування економіки знань: моногр. / Ю.Б. Иванов, В.Ф. Тищенко, В.М. Остапенко. — Х.: ВД «Інжек», 2012. — 349 с.
7. *Золотых И.Б.* Экономика знаний: методологические подходы её измерения / И.Б. Золотых // Глобальні та національні проблеми економіки. — 2015. — №6. — С. 162–167.
8. *Лобза Е.В.* Оценка инновационного потенциала через призму индикаторов развития информационного общества и экономики знаний / Е.В. Лобза, Д.О. Бортвин, Р.Р. Хасаншин // Вестник международных организаций. — 2010. — №1 (27). — С. 33–50.
9. *Лукьянова В.В.* Оценка уровня развития экономики знаний на макроуровне / В.В. Лукьянова, О.Ю. Новодон // Вестник КазНУ. — Сер. економ. — 2013. — №2 (96). — С. 3–11.
10. *Махлуп Ф.* Производство и распространение знаний в США: пер. с англ. / Ф. Махлуп. — М.: Прогресс, 1966. — 462 с.
11. *Минаева О.Н.* Измерение экономики знаний: проблемы и перспективы / О.Н. Минаева // Сборник докладов российского экономического конгресса. — М.: ИЭ РАН, 2009. — С. 65–78.
12. *Назарова Г.В.* Роль інтелектуального капіталу при формуванні економіки знань в Україні / Г.В. Назарова, Н.С. Маркова // Науково-технічний збірник. — №111. — 2013. — С. 164–171.
13. *Пипия Л.К.* Потребности и возможности измерения экономики знаний / Л.К. Пипия // Инновации. — 2006. — №10 (97). [Электронный ресурс]. — Режим доступа: http://www.issras.ru/papers/inn97_2006_Pipiya.php.
14. *Розвиток вищої освіти та економіка знань: моногр.* / І.С. Каленюк, О.В. Куклін. — К.: Знання, 2012. — 343 с.
15. *Федулова Л.І.* Державна політика розбудови економіки знань: особливості реалізації антикризової стратегії / Л.І.Федулова, Т.М. Корнєєва // Фінанси України. — 2009. — №10. — С. 3–17.
16. *Хайек Ф.А.* Индивидуализм и экономический порядок / Ф.А. Хайек. — М.: РОССИЯ, 2001. — 394 с.
17. *Экономика знаний* / В.П. Колесов, В.Л. Макаров, Л.Г. Белова и др. — М.: Инфра-М, 2008. — 432 с.
18. *Яковенко Л.І.* Економічні основи модернізації вищої освіти в умовах становлення економіки знань / Л.І. Яковенко, О.В. Пащенко. — Полтава: Скайтек, 2011. — 216 с.
19. Dasgupta, P., David, P.A. (1994) "Toward a new economics of science", Research Policy, no. 23(5), pp. 487–521.
20. Davenport, Thomas and Prusak, Lawrence (1998) Working Knowledge, Boston Harvard Business School Press, 1998. — 199 p.
21. Nonaka, I. Byosiore, P., Borucki, C., Konno, N. (1994) "Organizational Knowledge Creation Theory: A First Comprehensive", International Business Review, no.3, 4, P. 16.
22. Pine, Joseph and Gilmore, James (1999) The Experience Economy, Boston Harvard Business School Press. — 254 p.

References

1. Bazhal, Yu.M. (2004) "Knowledge Economy - the economy's competitiveness", *Informatsiynе suspilstvo. Shlyah Ukrayini, Biblioteka informatsiynogo suspilstva Kyiv, Ukraine*.
2. Batrakova, L.G. (2012) "Indicators of the knowledge economy", *Yaroslavskiy pedagogicheskiy vestnik (Gumanitarnyye nauki)*, no. № 2, Vol 1, available at: http://vestnik.yspu.org/releases/2012_2g/24.pdf. (Accessed 12 May 2016)
3. Bell, D. (1999) *Gryadushee postindustrialnoe obshchestvo. Opyit sotsialnogo prognozirovaniya* [The Coming of Post-Industrial Society: A Venture in Social Forecasting]: Translated from Eng., Academia, Moscow, Russia.
4. Heyets', V.M. Seminozhenko, V.P. (2006), *Innovatsiyni perspektyvy Ukrayiny. [Innovative prospects of Ukraine]*, Konstanta, Kharkov, Ukraine.
5. Drucker, Peter F. (2007), *Epoha razryiva: orientiryi dlya nashego menyayushchegosya obshchestva* [The Age of Discontinuity: Guidelines to Our Changing Society]: Translated from Eng., Vilyams I.D, Moscow, Russia.
6. Ivanov, Yu. B., Tischenko, V.F., Ostapenko, V.M. (2012) *Rozvytok rehioniv Ukrayiny v umovakh formuvannya ekonomiky znan': monografiya* [Development of Regions of Ukraine in the emerging knowledge economy], VD «Inzhnek», Kharkov, Ukraine.
7. Zolotyih, I.B. (2015) "Knowledge Economy: Methodological approaches its measurement", *Hlobal'ni ta natsional'ni problemy ekonomiky*, no. 6, pp. 162–167.
8. Lobza, E.V., Hasanshin, R.R. (2010) "Estimation of innovative potential through the prism of the indicators of the Information Society and Knowledge Economy", *Vestnik mezhdunarodnykh organizatsiy*, no. 1 (27), pp. 33–50.
9. Lukyanova, V.V., Novodon, O.Yu. (2013) "Assessment of the level of development of the knowledge economy at the macro level", *Vestnik KazNU, Ser.ekonom*, no. 2 (96), pp. 3–11.
10. Mahlup, F. (1966) *Proizvodstvo i rasprostraneniye znaniy v SShA* [The Production and Distribution of Knowledge in the United States]: Translated from Eng., Progress, Moscow, Russia.
11. Minaeva, O.N. (2009) "Measuring Knowledge Economy: Problems and Prospects", *Sbornik dokladov rossiyskogo ekonomicheskogo kongressa*, Moscow, Russia, pp.65-78/
12. Nazarova, G.V., Markova, N.S. (2013) "The role of intellectual capital in the formation of knowledge economy in Ukraine", *Naukovo-tekhnichnyy zbirnyk*, no. 111, pp. 164–171.
13. Pipiya, L.K. (2006), "The needs and the possibility of measuring the knowledge economy", *Innovatsii*, no. 10 (97), available at: http://www.issras.ru/papers/inn97_2006_Pipiya.php (Accessed 12 May 2016)
14. Kalenyuk, I.S., Kuklin, O.V. (2012), *Rozvytok vyshchoyi osvity ta ekonomika znan': monogr.* [The development of higher education and the knowledge economy], Znannya, Kyiv, Ukraine.
15. Fedulova, L.I., Korneeva, T.M. (2009) "State policy of building a knowledge economy, especially the implementation of anti-crisis strategy", *Finansy Ukrayiny*, no.10, pp. 3–17.
16. Hayek, F.A. (2001), "Individualism and Economic Order", Translated, Rossiya, Moscow, Russia.
17. Kolesov, V.P., Makarov, V.L., Belova, L.G. (2008) *Ekonomika znaniy* [Knowledge Economy], Infra-M, Moscow, Russia.
18. Yakovenko, L.I., Paschenko, O.V. (2011), *Ekonomichni osnovi modernizatsiyi vyshchoyi osvity v umovah stanovlennya ekonomiki znan'* [The Economic Fundamentals of the Modernization of Higher Education in Becoming a Knowledge Economy], Skaytek, Poltava, Ukraine.
19. Dasgupta, P., David, P.A. (1994) "Toward a new economics of science", *Research Policy*, no. 23(5), pp. 487–521.
20. Davenport, Thomas and Prusak, Lawrence (1998) *Working Knowledge*, Boston Harvard Business School Press. – 199 p.

21. Nonaka, I. Byosiore, P., Borucki, C., Konno, N. (1994) "Organizational Knowledge Creation Theory: A First Comprehensive", International Business Review, no.3, 4, P. 16.

22. Pine, Joseph and Gilmore, James (1999) The Experience Economy, Boston Harvard Business School Press. – 254 p.

Стаття надійшла до редакції 15.05.2016 р.

УДК 343.37:330.59 (447)

Ємельяненко Л.М.,

д-р екон. наук, проф.,
lora-lara@ukr.net

Старинська М.Ю.,

студентка,

Дзензелюк К.В.,

студентка,

кафедра макроекономіки та державного управління,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

Ємельяненко Л.М.,

д-р екон. наук, проф.

Старинская М.Ю.,

студентка,

Дзендзелюк Е.В.,

студентка,

кафедра макроэкономики и государственного управления,
ГВУЗ «Киевский национальный экономический университет
имени Вадима Гетьмана»

Emelyanenko L.M.,

D.Sc. (Economics), Professor,

Starynska M.Yu.,

student,

Dzendzelyuk K.V.,

student,

Macroeconomics and Public Administration Department,
SHEI «Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman»

**ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ПОДОЛАННЯ
ТІНЬОВОЇ ЗАЙНЯТОСТІ В КОНТЕКСТІ МІНІМІЗАЦІЇ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ РИЗИКІВ**

**ГОСУДАРСТВЕННАЯ ПОЛИТИКА ПРЕОДОЛЕНИЯ
ТЕНЕВОЙ ЗАНЯТОСТИ В КОНТЕКСТЕ МИНИМИЗАЦИИ
СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКИХ РИСКОВ**